

editorial

Aquest és el tretzè i darrer número de la sèrie monogràfica de butlletins que hem vingut dedicant a **la negociació col·lectiva de les condicions de treball del empleats públics després de l'aprovació de l'EBEP**. En ell, la seva autora, **Remedios Roqueta Buj**, professora de Dret del Treball i Seguretat Social de la Universitat de València-Estudi General, ens ofereix el seu punt de vista respecte de diverses qüestions pràctiques relacionades amb el tema de **LA IMPUGNACIÓ DELS PACTES I ACORDS LOCALS**.

REGULACIÓ LEGAL

La impugnació dels Pactes i Acords locals ha d'efectuar-se a través dels mecanismes instituïts per a la impugnació de les disposicions reglamentàries, tenint en compte la seva eficàcia jurídica normativa. I, en aquest sentit, s'ha de tenir present que el Capítol III del Títol V de la *Ley 7/1985, de 2 de abril, de Bases del Régimen Local* (LBRL), modificat per la Llei 11/1999, de 21 d'abril, estableix regles especials a propòsit de la legitimació específica de les Entitats públiques per impugnar els actes i disposicions de les Entitats locals.

IMPUGNACIÓ PER L'ADMINISTRACIÓ GENERAL DE L'ESTAT

L'Administració de l'Estat estarà legitimada per impugnar els Pactes i Acords de les Entitats locals en els casos i termes previstos en el Capítol III del Títol V de la LBRL (art. 63.1.a) LBRL). Aquests supòsits són els següents:

- **Quan l'Administració de l'Estat consideri, en l'àmbit de la seva competència, que un Pacte o un Acord d'una Entitat local infringeix l'Ordenament jurídic** (art. 65.1 LBRL).
- **Quan els Pactes y Acords de les Entitats locals menyscabin competències de l'Estat, interfereixin en el seu exercici o excedeixin de la seva competència** (art. 66 LBRL).
- **A més, el Delegat del Govern, previ requeriment al President o Alcalde de l'Entitat local efectuat dins dels deu dies següents al de la recepció del Pacte o Acord local, podrà suspendre i impugnar en el termini de deu dies des de la suspensió davant la jurisdicció contenciosa-administrativa, els Pactes i Acords que "atemptin greument l'interès general d'Espanya"** (art. 67 LBRL).

IMPUGNACIÓ PER L'ADMINISTRACIÓ DE LES COMUNITATS AUTÒNOMES

L'Administració de les Comunitats Autònomes ostenta legitimació per impugnar els Pactes i Acords de les Entitats locals en els mateixos termes que l'Administració de l'Estat (arts. 63, 65 i 66 LBRL), tret, naturalment, del supòsit especial de l'art. 67 de la LBRL. Como assenyalava la STSJ d'Andalusia de 24 de febrer de 2006, recurs 1704/1998, "si la Junta d'Andalusia no té plena competència sobre el règim dels funcionaris, només en les matèries pròpies de la Junta estarà legitimada activament per impugnar l'Acord present" i "per això no té legitimació activa la Junta respecte als preceptes de l'Acord que, segons la mateixa demanda, infringeixen únicament legislació estatal en matèries de competència estatal".

Cal assenyalar que quan l'Administració Estatal o Autònoma impugni un Pacte o Acord local acollint-se a la via de l'art. 66 LBRL, això és, a la impugnació per raons de competència, això obliga a precisar la lesió o, si s'escau, l'extralimitació competencial que la motiva, sense que hi càpiga plantejar-se temes que només poden discutir-se si l'acció impugnativa hagués estat establerta per infraccions de l'ordenament jurídic (art. 65 LBRL), com les referides a la forma o al procediment seguit per l'Entitat local a la negociació del Pacte o Acord (SSTS de 5 de maig de 1994, recurs 13/1991, i de 27 de juliol de 1994, recurs 8164/1991). Ara bé, la STS de 5 de maig de 1994 assenyalava que **l'extralimitació de competències de l'ajuntament que homologa i reconeix eficàcia jurídica a un pacte concertat per aquells qui no tenen capacitat negociadora –la Junta de personal– sí pot ser objecte d'enjudiciament per la via impugnativa de l'art. 66 LBRL**.

A més, es manté allò disposat sobre aquesta matèria en els arts. 65 i 66 LBRL –art. 44.4 *Ley 29/1998, de 13 de julio, por la que se regula la Jurisdicción Contencioso Administrativa* (LJCA)–, conforme als quals, **quan l'Administració Estatal o Autònoma impugni un Pacte o Acord d'alguna Entitat local per considerar que infringeix l'ordenament jurídic**

o menyscaba les seves competències, "podran" requerir-la perquè els anul·li. En ambdós casos, la corresponent Administració podrà optar entre requerir l'Entitat local per tal que anul·li el Pacte o Acord o impugnar-lo directament davant la jurisdicció contenciosa-administrativa (arts. 65 i 66 LBRL). En el primer supòsit, l'Administració de l'Estat o de la Comunitat Autònoma, en el termini de quinze dies hàbils a partir de la recepció de la comunicació del Pacte o Acord, requerirà l'Entitat local perquè l'anul·li en el termini màxim d'un mes, podent impugnar-lo "davant la jurisdicció contenciosa-administrativa dins del termini assenyalat per a la interposició del recurs de tal naturalesa assenyalat a la Llei Reguladora de dita Jurisdicció, comptant des del dia següent a aquell en què venci el requeriment dirigit a l'Entitat local, o al de la recepció de la comunicació rebutjant el requeriment, si es produeix dins del termini assenyalat per a això" (art. 65.1, 2 i 3 LBRL). En el segon supòsit, l'Administració de l'Estat o, si s'escau, la de la Comunitat Autònoma, podrà impugnar directament el Pacte o Acord local "davant la jurisdicció contenciosa-administrativa, sense necessitat de formular requeriment, en el termini assenyalat a la Llei Reguladora de dita Jurisdicció" (art. 65.4 LBRL).

Les Administracions de l'Estat i de les Comunitats Autònomes, en el marc del recurs promogut per elles mateixes davant la jurisdicció contenciosa-administrativa, podran demanar al Tribunal la suspensió del Pacte o Acord d'una Entitat local que, segons el seu punt de vista, menyscabi les seves competències, interfereixi el seu exercici o excedeixi de la competència pròpia de l'Entitat local demandada, raonant la petició "en la integritat i efectivitat de l'interès general comunitari afectat" (art. 66 LBRL). El Tribunal Suprem, en la seva sentència de 16 de novembre de 1994, recurs 2343/1993, aporta a aquest punt precisions d'indiscutible valor, assenyalant al respecte el següent: "Es tracta, per altra banda, de normes que considerades aïlladament i des del punt de vista de la seva aplicació individual ofereixen efectivament, en molts casos, un contingut econòmic que inclusivament és de modesta quantia. Però el seu abast real deriva d'un cos normatiu homogeni, que jeràrquicament incideix en àrees estatutàries rígides de manera preeminent per l'ordenament jurídic general. Aquesta incidència no queda reduïda a dit àmbit jeràrquic, sinó que s'estén també en el sentit horitzontal per la capacitat potencial d'irradiació que un Acord d'aquesta naturalesa exerceix sobre un nombre indefinit d'unitats negociadores en què intervenen les mateixes sigles sindicals i amb similars postures reivindicatives que concerneixen a col·lectius vinculats a idèntic règim estatutari".

Per això, el citat Tribunal entén que "de tot això s'infereix que en acordar el Tribunal d'instància la suspensió parcial de l'Acord, reduint exclusivament als preceptes nominativament relacionats a l'escrit d'interposició de l'Advocat de l'Estat –no obstant afectar una part essencial de l'Acord–, ha fet l'aplicació restrictiva de l'art. 122.2 LJCA que proposa l'Ajuntament i des del correcte sentit finalista atribuït a la mesura cautelar. I **en suspendre individualitzadament l'executivitat dels preceptes que la resolució impugnada relaciona, no ho fa exclusivament en salvaguarda d'interessos econòmics que, aïlladament considerats, serien susceptibles d'una altra garantia de conservació diferent a la de suspensió acordada, sinó que objectivament assegura la preservació de l'interès general lligat a la intangibilitat de l'ordenament jurídic estatal en matèria funcional**".

IMPUGNACIÓ PER LES ENTITATS LOCALS

L'art. 63.1.b) LBRL reconeix **legitimació per impugnar els actes i acords de les Entitats locals i, entre aquests, els Pactes i Acords, als membres de les corporacions que haguessin votat en contra de tals actes i acords;** en aquest cas serà necessari acreditar el vot en contra.

Per últim, cal assenyalar que els arts. 19.1.e) LJCA i 63.2 LBRL reconeixen legitimació, en qualsevol cas, a les Entitats locals per impugnar els Pactes i Acords de les Administracions de l'Estat i de les Comunitats Autònomes que lesionin el seu àmbit d'autonomia.